

Advokátní kancelář Taylor Wessing komentuje uznávání a výkon rozsudků mezi Spojeným královstvím a Českou republikou po Brexitu

Advokátní kancelář Taylor Wessing Česká republika připravila analýzu právních vztahů a došla k následujícím závěrům. V souvislosti s jednáním o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska ("UK") z Evropské unie je zřejmé, že pravděpodobně dojde ke změnám v mnoha oblastech práva, včetně mezinárodního práva soukromého a justiční spolupráce. Kdy a za jakých okolností se tomu tak stane, závisí zejména na otázce uzavření či neuzavření dohody mezi EU a UK, která by zakotvila a upravila přechodné období.

Tak či onak, aktuální právní režim soudních řízení s mezinárodním prvkem bude platit již pouze po omezenou dobu, a to buď do uskutečnění tzv. tvrdého Brexitu, nebo do skončení přechodného období zavedeného dohodou obou stran.

Martin Loučka, právník advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika komentuje: *"Po Brexitu přestane být ve vztahu ke Spojenému království použitelné právo Evropských společenství, a to buď s přechodným obdobím, nebo bez něj. Nejpozději po jeho skončení však bude nezbytné postupovat při vzájemném uznávání a výkonu rozhodnutí jinými cestami. V analýze byly rozebrány základní mezinárodněprávní instrumenty, jako jsou Luganská úmluva, Haagská úmluva či Bruselská úmluva, a potenciálně nově uzavírané bilaterální smlouvy se Spojeným královstvím. Jako nejpravděpodobnější varianta se nicméně v současné situaci jeví nutnost využití národního práva na obou stranách. To s sebou nicméně přináší určité komplikace a úskalí a pro úspěšné uznání a výkon rozhodnutí bude nutné znát cizí právo a postupovat podle něj. Vzhledem k tomu, že v některých případech je uznání předmětem samostatného řízení v cílovém státě, bude zřejmě nutné využít lokálních právních služeb pro účely zastoupení navrhovatele v takovém řízení. Všechny tyto aspekty ve svém důsledku vedou ke zvýšení nákladů a časové náročnosti uznání a výkonu rozhodnutí v cizím státě."*

Stávající režim

Připomeňme, že v současné době je UK stále považována za členský stát EU, a tedy se uplatní nařízení Brusel I, podle kterého je v případě absence volby práva sudištěm soud členského státu, ve kterém má sídlo žalovaný, neuplatní-li se některá z výjimek.

Co se týče uznávání, podle nařízení Brusel I zásadně platí, že rozhodnutí soudů členského států jsou automaticky uznávány v ostatních členských státech, a jako takové v nich mohou být i vykonány. Nad rámec Brusel I je právní režim přeshraničních sporů doplněn dalšími právními nástroji v oblasti pojištění motorových vozidel, finančních služeb, insolvenčních řízení či drobných nároků.

Tato pravidla samozřejmě po vystoupení UK z EU přestanou být použitelná a je tedy namístě hledat cesty, jak tento režim suplovat.

Luganská úmluva

Jedním z existujících nástrojů, pomocí kterého by UK mohla zůstat nablízku příznivému režimu, co se týče uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v EU (a obráceně), je Luganská úmluva.

Luganská úmluva byla sjednána mezi EU a členskými státy Evropského sdružení volného obchodu (EFTA), jehož členskými státy jsou v současné době Island, Lichtenštejnsko, Norsko a Švýcarsko. Původně vznikla v roce 1988 a byla aktualizována v roce 2007. Svou povahou se jedná o samostatnou mezinárodní úmluvu, která nemá žádné další přímé vazby na komunitární právo, a jejím cílem je navodit v zásadě obdobná pravidla pro uznávání a výkon cizích rozhodnutí, jako je tomu v případě nařízení Brusel I. Úmluva tak opět pracuje se základní možností žalovat osoby ve státě jejich bydliště.

Bohužel Luganská úmluva není otevřená pro přistoupení ze strany libovolného státu, ani v případě, že tento stát je či byl členem EU. Spojené království by se tedy muselo buď stát členem Evropského sdružení volného obchodu, nebo by s jeho přistoupením k Luganské úmluvě musely souhlasit všechny aktuální členské státy. Navíc je pravděpodobné, že by tímto postupem byla narušena kontinuita probíhajících sporů.

Další varianty

Jednou z dalších "nenulových" variant je využití Haagské úmluvy o volbě soudu z roku 2005. Tato úmluva zjednodušeně řečeno zajišťuje, že soudy smluvních států budou respektovat a uznávat rozsudky vynesené soudy státu, jejichž příslušnost si mezi sebou zvolili podnikatelé. Již z uvedeného plyne, že působnost této úmluvy je velmi omezená a sama o sobě nemůže sloužit jako náhrada nařízení Brusel I či Luganské úmluvy.

Objevují se názory, že by bylo možné využít Bruselskou úmluvu z roku 1968, nicméně tato cesta je velice nejistá, neboť tato úmluva byla ze své podstaty závazná pouze pro členské státy EU, a navíc jako taková nebyla ratifikována množstvím současných členských států, které přistoupily k Evropskému společenství po nabytí účinnosti nařízení Brusel I, včetně České republiky.

Dodejme, že pro případy výživného a podobných institutů bude i nadále možné využít haagskou Úmluvu o mezinárodním vymáhání výživného na děti a dalších druhů vyživovacích povinností vyplývajících z rodinných vztahů z 23. 11. 2007, jejímiž signatáři jsou mimo jiné Česká republika i Spojené království.

Národní právo

Vzhledem k výše uvedeným problémům alternativních variant uznávání a výkonu rozsudků je nutno konstatovat, že jedinou zbývající cestou je zřejmě využití příslušných pravidel mezinárodního práva soukromého v národních právních řádech.

Jinými slovy, uznávání a výkon rozsudků ze Spojeného království v České republice se bude řídit zákonem č. [91/2012 Sb.](#), o mezinárodním právu soukromém, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "ZMPS"), konkrétně ustanoveními § 14 až 16. Rozhodnutí se uznává na základě vzájemnosti a jen při splnění dalších pozitivních a negativních podmínek. Navíc je v současné době nejednoznačné, zda je možné vykonat i rozhodnutí ve věcech nemajetkových. Pro odpověď bude třeba počkat, jak k této věci budou přistupovat české soudy v rámci jejich rozhodovací praxe.

Ve Spojeném království se uznávání rozhodnutí ze třetích států, kterým bude i Česká republika, řídí

tanním common law, které je navíc poněkud odlišné mezi Anglií, Walesem a Severním Irskem na straně jedné, a Skotskem na straně druhé. Každopádně platí, že pro uznání a možný výkon cizího rozhodnutí je nutné zahájit speciální řízení u příslušného soudu, ve kterém bude přezkoumána pravomoc a příslušnost soudu, který vydal původní rozsudek, a další podmínky pro jeho uznání, jako jsou mimo jiné soulad s veřejným pořádkem a nezměnitelnost.

Celý rozbor je k dispozici >>> [zde](#).

[TaylorWessing e|n|w|c advokáti v.o.s.](#)

U Prašné brány 1078/1
110 00 Praha 1

Tel.: +420 224 819 216
e-mail: prag@taylorwessing.com

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Advokátní kancelář Eversheds Sutherland posiluje svůj nemovitostní tým](#)
- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #9: AI - nová infrastruktura světa, nebo přepálený příběh?](#)
- [Mgr. Helena Freyová, posiluje CEE Attorneys v oblasti M&A, Corporate Strategy & Technology](#)
- [Evropská unie rozšiřuje regulaci AI. Obsah generovaný nebo upravený umělou inteligencí musí být pro uživatele rozpoznatelný](#)
- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #8: Umění jako investice: mezi vášní a rizikem](#)
- [ATREUM a K2 LEGAL se spojují: vzniká silná kancelář pro stavebnictví, technologie a byznys](#)
- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #7: Tam, kde vznikají unicorny - Jak přemýšlí venture capital](#)
- [Ocenění Flamma získaly Ivana Janů, Jitka Chizzola, Ženy v právu a projekt Máš na to nadace Evy Pavlové](#)
- [ROWAN LEGAL povyšuje Jakuba Jirovského, Lindu Coufalovou, Evu Pavelkovou a Ondřeje Špičáka](#)
- [HAVEL & PARTNERS má tři nové counsely a na seniornější pozice postupuje dalších 16 lidí](#)
- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #6: Startupy, AI a Izrael - Kde dnes vznikají miliardové výnosy](#)